

Yalnızlığın Şerefine

– uytun · 14 Ekim 2011

Dokunmadım saçlarına tedirgin parmak uçlarım
Bakışlarım kokuna küs koklamadım inadına...
Kan çanağı gözlerimle rüzgarları avuçlarım
Gönül hasret nöbetinde yoklamadım inadına...

Güneş gökyüzüne dargın kırmızıya kırılmışken
Ay geceyi tekmeliyor tam ortadan yarılmışken
Çırlıçplak küfürlerim kahpelikle vurulmuşken
Sadakatten ihaneti saklamadım inadına...

Bilmiyorsun otağ kurdum bu sevdanın araf'ına
Çelişkiler şımarık yel eser durur tarafına
Dert kaldırdım yüreğimle yalnızlığın şerefine
Eksik bendim kusur benim aklamadım inadına...

Varlığını sakındırdın kader dedim,yazı dedim
Bu haykırış bir ozan'ın sırtında ki sazı dedim
Ardındaydım her gidişte olur böyle sızı dedim
Yokluğuna farklı mana yüklemedim inadına...

Yaprağında tek damla yaş kan damladı kandan gülüm
Her çırpınış kanadımda hüzünlerden ayrı bölüm
Tebessümüm parçalandı nefes zulüm,nefes ölüm
Beklemedim yaşamayı,beklemedim inadına...